

ling fra Kommissionen af 1909—10 blev omordnet, saa at disse Principper — de være nu rigtige eller gale — for Budgetters og Regnskabs Opstilling har været fulgt lige siden den Tid. Saadanne Poster har der jo været hele Tiden, og det med langt større Tal og mange Gange større Beløb end nu, under Krigen og i de nærmeste Aar derefter. Der er ingen Grund til at rette nogen Bebrejdelse hverken mod den foregaaende Regering eller dens Forgænger i den Anledning. Det laa simpelt hen deri, at der til Eksempel paa Grund af de store Vareindkøb maatte opstaa talrige Mellemregningsposter af denne Art, hvor Udgifterne var afholdt for Aaringer siden, men hvor de vedkommende Poster dog maatte opretholdes Aar efter Aar som Dele af Kassebeholdningen, indtil de var afsluttet og bogholderimæssigt kunde bringes ud af Verden ved en Udgiftsbevilling.

Hvad siger den højtærede Finansminister f. Eks. om den Varekonto paa 72 521 000 Kr., som pr. 31. Marts 1919 var opført som Del af Kassebeholdningen? Hvor megen reel Værdi tror den højtærede Minister, der var i den? Jeg overtog pr. 31. Marts 1920 denne Post, der, som jeg nævnte før, var bogført med 40 614 000 Kr.; men alene paa Tillægsbevillingsloven for 1920—21 maatte der paa denne Post afskrives som tabt blot paa een Konto, Bomuldsfrøkontoen, ikke mindre end 9 533 000 Kr. Nu er den som sagt nedbragt til det Beløb, jeg nævnte før, under 1 Mill. Kr. Eller nu Kontoen „Mellemregning mellem forskellige Institutioner“. Ogsaa paa den er der og har der altid været adskilligt, som ikke er reelle Værdier, og som refererer sig til Tab, der er lidt, men ikke er opgjort.

Jeg er ganske enig i og har gentagne Gange, ogsaa som Finansminister, udtalt, at Systemet for Opstillingen af Kassebeholdningen og den regnskabsmæssige Opstilling i det hele burde ændres, og blandt andet med det for Øje var det, jeg nedsatte den Statsregnskabskommission, som antagelig om ikke alt for længe vil have endt sine Arbejder, og disse Arbejder vil forhaabentlig blandt andet resultere i Opstilling af en Kassebeholdning af udelukkende reelt tilstedeværende Værdier.

Men den højtærede Finansminister er nu ogsaa alt for ømskindet af sig. For det første er det jo ikke den Slags bogholderimæssige Afskrivninger af allerede afholdte Udgifter eller lidt Tab, som behøver at sætte en Finansminister i Knæ eller foranledige ham til at adoptere Toldlove, som er mod hans bedre Samvittighed; og der-

næst, naar det synes ham saa forskrækkeligt at maatte optage paa sin Tillægsbevillingslov for 1924—25 de 4—5 Mill. Kr., han nævnte, fordi de stammede fra den foregaaende Regering, skulde han tænke paa, at jeg alene i mit første Finansaar maatte opføre paa min Tillægsbevillingslov Udgiftsposter stammende fra den tidligere Regering, afholdte delvis for flere Aar siden, foruden de 43¼ Mill. Kr., som jeg nævnte før paa Kornloven og Bomuldsfrøekagekontoen, en Række andre Beløb, hvoriblandt var Udgifter til det slesvigske Afstemningsomraades Vareforsyning i Høstaaret 1919—20, altsaa Aaret før jeg blev Finansminister, med 6 089 000 Kr., Tilskud til Nedsættelse af Prisen paa Flæsket fra 1. November 1918 til 31. Marts 1920 med 3 242 000 Kr. og Tilskud til Nedsættelse af Prisen paa Mælk fra 1. November 1918 til 31. December 1920 med 3 027 000 Kr. foruden adskillig andet. Her er vi allerede oppe paa ca. 56 Mill. Kr., og disse Tal kunde forøges med flere andre.

Jeg klagede ikke over dette den Gang; men lad den højtærede Finansminister klage sig, naar han føler Trang til det, og naar han føler det nødvendigt for at dække et Tilbageog som det, der ligger i Fremsettelsen af dette Lovforslag. Det har den højtærede Finansminister, som sagt, Lov til; men naar han i en tilsøret Form beskylder den foregaaende Regering for, at Overførelsen af disse Udgiftsposter til 1924—25 skyldes en bevidst Stræben hos denne Regering efter at skabe Vanskeligheder for sine Efterfølgere, er det en ganske ubeføjet og grim Beskyldning, som den højtærede Minister skulde holde sig for god til at komme med.

Hvad nu Lovforslaget, som det foreligger her, angaar, har jeg ikke meget at sige; med Undtagelse af de tørrede Frugter og Krydderierne er det jo i det væsentlige det samme, som jeg har fremsat. Der er foreslaaet en Forhøjelse af Afgiften paa hjemmeavlet Raatobak, som den højtærede Minister rigtigt formodede, at jeg selv vilde have foreslaaet, hvis det var faldet i min Lod at foreslaa Forholdet forlænget et Aar; men ellers skiller Lovforslaget sig kun fra den gældende Lov ved at undtage de Poster, jeg har nævnt, tørrede Frugter og visse Krydderier. Nu forstaaer jeg særdeles vel, at da Svekernes med mere har maattet figurere saa rigeligt som Hovedagitationsnummer paa saa mange Valgtribuner, har man ment at skyldes sin Principfasthed i hvert Tilfælde at fiske disse Svesker og Rosiner op af den søde Suppe, den højtærede Regering nu serverer for sine Vælgere.